

متن پرسش

با سلام: استاد در جواب به سؤال ۲۰۷۶۲ آیا جواب شما ناظر به سؤال قبلی بود صرفاً و یا صرفاً کار فرهنگی خلاصه نمی شود و کار سیاسی و پزشکی و کلا هر کاری که شان زن (رانندگی و مغازه داری و...) را زیر پا نمی گذارد اشکالی ندارد؟ ۲. بحث تاثیرات ارتباط با نامحرم چه در کار اجرایی و فرهنگی و چه در تدریس در دانشگاه ها بر روح زن و... هم آیا اصلاً برای زن پیش نمی آید؟ (عده ای پرس و جو کردم به همین دلیل صرفاً مجوز تحصیلات و اشتغال را به زن خود می دادند که در ارتباط با دیگران و نامحرم نباشد و چنین برداشتی را هم به دین اسلام می دادند، آیا می شود باز چنین برداشت کرد که چنین افرادی انقلاب اسلامی و زن و... را نشناخته اند که چنین فتوایی می دهند؟ و یا نه حقیقت با واقعیت تفاوت هایی دارد) با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که کارهای اجتماعی اولاً: باید با شأن زنان که شخصیتی عاطفی و فرهنگی هستند، هماهنگی داشته باشد ثانیاً: به زندگی خانوادگی آنها لطمه نزنند، مگر آن که مضطر باشند. و به نظر می آید شغل رانندگی و مغازه داری رویهمرفته مگر موارد استثناء، با روح زنان هماهنگی ندارد به همان معنایی که علی «علیه السلام» می فرماید: «فَإِنَّ الْمَرْأَةَ رَيْحَانَةٌ وَ لَيْسَتْ بِقَهْرْمَانَةٍ» زیرا زنان چون گل بهاری لطیف و آسیب پذیر هستند و نه قهرمان. ۲- موضوع ارتباط با نامحرم، غیر از اختلاط با نامحرم است. دختر حضرت امام در مصاحبه ای که رجانیوز با ایشان داشت می فرمودند در عین آن حضرت امام ارتباط بیجا با نامحرم را سخت می گرفتند، به راحتی می پذیرفتند که در موضوع مسائل سیاسی و اجتماعی بنشینیم و با مردان نامحرم بحث های طولانی داشته باشید. موفق باشید